

31999L0032

L 121/13

EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA

11.5.1999

NÕUKOGU DIREKTIIV 1999/32/EÜ,**26. aprill 1999,****mis käsitleb väävlisisalduse vähendamist teatavates vedelkütustes ja millega muudetakse direktiivi 93/12/EMÜ**

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 130s lõiget 1,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ⁽¹⁾võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust, ⁽²⁾toimides asutamislepingu artiklis 189c sätestatud korras ⁽³⁾

ning arvestades, et:

- (1) asutamislepingu artikli 130r põhimõtete alusel teostatava ühenduse keskkonnapoliitika eesmärk ja põhimõte, mis on sätestatud keskkonda käsitlevates tegevusprogrammides ning eriti viiendas keskkonnavalas tegevusprogrammis, ⁽⁴⁾ on eelkõige tõhusalt kaitsta kõiki inimesi tunnustatud ohtude eest, mis tulenevad vääveldioksiidiheitmetest, ning kaitsta keskkonda, vältides kriitilist saastekoormust ja saastetaset ületavat väävli sadestumist;
- (2) asutamislepingu artiklis 129 on ette nähtud, et tervisekaitse nõuded peavad olema ühenduse muu poliitika koostisosas; samuti on asutamislepingu artikli 3 punktis o ette nähtud, et ühenduse tegevus peab kaasa aitama tervisekaitse kõrge taseme saavutamisele;
- (3) vääveldioksiidiheitmetel on märkimisväärne osa ühenduse hapestumisprobleemis; vääveldioksiidil on ka otsene mõju inimeste tervisele ja keskkonnale;
- (4) hapestumine ja atmosfääris leiduv vääveldioksiid kahjustavad tundlikke ökosüsteeme, vähendavad bioloogilist mitmekesisust ja kahandavad puhkamisväärtusi ning kahjustavad taimekasvatust ja metsade kasvu; linnades sadavad

happvihmad võivad oluliselt kahjustada ehitisi ning arhitektuuripärandit; vääveldioksiidi saaste võib märkimisväärselt mõjutada ka inimeste tervist, eriti nende inimrühmade tervist, kes põevad hingamisteede haigusi;

- (5) hapestumine on piiriülene nähtus, mis nõuab nii ühenduse, riigi kui ka kohalikke lahendusi;
- (6) vääveldioksiidiheitmed aitavad kaasa tahkete osakeste moodustumisele atmosfääris;
- (7) ühendus ja üksikud liikmesriigid on ÜRO Euroopa Majanduskomisjoni piiriülese õhusaaste kauglevi konventsiooni lepinguosalised; ÜRO Euroopa Majanduskomisjoni teises protokollis piiriülese vääveldioksiidisaaste kohta nähakse ette, et lepinguosalised peaksid vääveldioksiidi heitmeid vähendama vastavalt 30 % või enam, nagu see oli määratletud esimeses protokollis, ning ÜRO Euroopa Majanduskomisjoni teine protokoll põhineb eeldusel, et mõnel tundlikul alal jätkatakse kriitilise saastekoormuse ja saastetaseme ületamist; kui soovitakse järgida viienda keskkonnavalas tegevusprogrammi eesmärke, tuleb võtta vääveldioksiidiheitmete vähendamiseks täiendavaid meetmeid; seetõttu peaksid osalisriigid edaspidi märkimisväärselt vähendama vääveldioksiidiheitmeid;
- (8) õlis ja söes vähesel hulgal looduslikult esinevat väävlit on aastakümnete jooksul peetud vääveldioksiidiheitmete valdavaks allikaks, need heitmed on happevihmade peamised tekitajad ning paljudes linna- ja tööstuspiirkondades esineva õhusaaste suurimad põhjustajad;
- (9) komisjon on hiljuti avaldanud teatise, mis käsitleb tasuvat strateegiat võitluses hapestumise vastu ühenduses; teatavate vedelkütuste põlemisest tekkivate vääveldioksiidiheitmete kontrollimine on määratletud selle tasuva strateegia lahutamatu osana; ühendus tunnustab, et on vaja meetmeid ka kõigi teiste kütuste osas;
- (10) uuringud on näidanud, et kasu, mida saadakse väävliheitmete vähendamisel kütuste väävlisisalduse vähendamise teel, on tihti märkimisväärselt suurem kui käesolevast direktiivist tööstusele tulenevad hinnangulised kulud, ja vedelkütuste väävlisisalduse vähendamise tehnoloogia on olemas ning see on ennast hästi tõestanud;

⁽¹⁾ EÜT C 190, 21.6.1997, lk 9 ja EÜT C 259, 18.8.1998, lk 5.

⁽²⁾ EÜT C 355, 21.11.1997, lk 1.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 13. mai 1998. aasta arvamus (EÜT C 167, 1.6.1998, lk 111), nõukogu 6. oktoobri 1998. aasta ühine seisukoht (EÜT C 364, 25.11.1998, lk 20) ja Euroopa Parlamendi 9. veebruari 1999. aasta otsus (Euroopa Ühenduste Teatajas seni avaldamata).

⁽⁴⁾ EÜT C 138, 17.5.1993, lk 5.

- (11) vastavalt asutamislepingu artiklis 3b osutatud subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtetele ei saa eraldi tegutsed liikmesriigid tõhusalt vähendada teatavate vedelkütuste põletamisest tekkivaid vääveldioksiidiheitmeid; kooskõlastamata tegevus ei taga soovitud eesmärgi saavutamist, võib põhjustada soovimatuid tagajärgi ning tuua kaasa märkimisväärse ebakindluse mõjutatud kütusetoodete turul; seoses vajadusega vähendada vääveldioksiidiheitmeid kõikjal üle ühenduse on tõhusam võtta meetmeid ühenduse tasandil; käesolev direktiiv piirdub miinimumnõuetega, mis on vajalikud soovitava eesmärgi saavutamiseks;
- (12) nõukogu 23. märtsi 1993. aasta direktiivis 93/12/EMÜ, milles käsitletakse teatavate vedelkütuste väävlisisaldust, ⁽¹⁾ paluti komisjonil esitada nõukogule ettepanek gaasiõli väävlisisalduse madalamate piirnormide ja lennukipetrooli uute piirnormide kohta; tasuvusuuringute põhjal on kohane kehtestada teiste vedelkütuste, eelkõige raskete kütteõlide, laevamasuudi, laeva kergete kütteõlide ja gaasiõlide väävlisisalduse piirmäärad;
- (13) kooskõlas asutamislepingu artikliga 130t ei tohiks see direktiiv takistada liikmesriikidel säilitamast või kasutusele võtmast ka karmimaid kaitsemeetmeid; need meetmed peavad olema kooskõlas asutamislepinguga ja neist tuleb teatada komisjonile;
- (14) enne uute ja karmimate kaitsemeetmete võtmist peab liikmesriik teatama komisjonile uute meetmete eelnõud kooskõlas nõukogu 28. märtsi 1983. aasta direktiiviga 83/189/EMÜ, milles on sätestatud tehnilisi standardeid ja eeskirju puudutava teabe esitamise kord; ⁽²⁾
- (15) raske kütteõli väävlisisalduse piirmäära kehtestamisel on kohane sätestada erandid nendele liikmesriikidele ja piirkondadele, mille keskkonnatingimused seda võimaldavad;
- (16) raske kütteõli väävlisisalduse piirmäära kehtestamisel on kohane sätestada erandid ka nende kasutamisele põletusseadmetes, mis vastavad heitmete piirväärtustele, mis on kehtestatud nõukogu 24. novembri 1988. aasta direktiivis 88/609/EMÜ teatavate suurtest põletusseadmetest lähtu- vate saasteainete õhku pääsemise piiramise kohta; ⁽³⁾ seoses direktiivi 88/609/EMÜ peatselt tehtavate muudatustega võib olla vajalik ka käesolev direktiiv läbi vaadata ning teha selle teatavatesse sätetesse muudatusi, kui see on kohane;
- (17) käesoleva direktiivi artikli 3 lõike 3 punkti i alapunkti c rakendusala- st välja arvatud rafineerimistehaste põletusseadmete puhul ei tohi nende seadmete vääveldioksiidiheitmete keskmine ületada direktiivis 88/609/EMÜ või selle direktiivi mis tahes tulevases muudatuses kehtestatud piirmäärasid; käesoleva direktiivi rakendamisel peaksid liikmesriigid pidama silmas, et kütuste asendamine, välja arva- tud artikli 2 alusel, ei tohiks tuua kaasa hapestavate saasteainete heitmete suurenemist;
- (18) gaasiõlide väävlisisalduse 0,2 %-line piirväärtus on juba kehtestatud direktiivi 93/12/EMÜ alusel; see piirväärtus tuleks muuta 0,1 %-liseks kuni 1. jaanuarini 2008;
- (19) vastavalt 1994. aasta ühinemisaktile on Austriale ja Soomele tehtud alates ühinemise päevast neljaks aastaks erand seoses direktiivi 93/12/EMÜ sätetega gaasiõli väävlisisal- duse osas;
- (20) meretranspordis merelaevadel kasutatavate gaasiõlide väävlisisalduse 0,2 %-line piirväärtus (alates aastast 2000) ja 0,1 %-line piirväärtus (alates aastast 2008) võivad kaasa tuua territooriumil ja majanduslikke probleeme Kreekas kogu selle territooriumil, Hispaanias Kanaari saartel, Prantsus- maal Prantsuse ülemeredepartemangudes ja Portugalis Madeira ja Assoori saarestikus; Kreekale, Kanaari saartele, Prantsuse ülemeredepartemangudele ning Madeira ja Assoori saarestikule tehtaval erandil ei tohiks olla nega- tiivne mõju meretranspordis kasutatava gaasiõli turule ning tuleb tagada, et meretranspordis kasutatava gaasiõli eksport Kreekast, Kanaari saartelt, Prantsuse ülemeredepar- temangudest ning Madeira ja Assoori saarestikust teistesse liikmesriikidesse vastaks importivas liikmesriigis kehtiva- tele nõuetele; seetõttu tuleks Kreekale, Kanaari saartele, Prantsuse ülemeredepartemangudele ning Madeira ja Assoori saarestikule teha erand meretranspordis kasutatava gaasiõli väävlisisalduse piirväärtuse osas;

⁽¹⁾ EÜT L 74, 27.3.1993, lk 81.

⁽²⁾ EÜT L 109, 26.4.1983, lk 8. Direktiivi on viimati muudetud komis- joni otsusega 96/139/EÜ (EÜT L 32, 10.2.1996, lk 31).

⁽³⁾ EÜT L 336, 7.12.1988, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud direk- tiiviga 94/66/EÜ (EÜT L 337, 24.12.1994, lk 83).

(21) kõrge väävlisisaldusega laevamasuudi põletamisega laevanduses tekkivad väävliheitmed põhjustavad vääveldioksiidi saastet ja hapestumisprobleeme; ühendus toetab jätkuvalt SO_x-heitmete suhtes tundlike piirkondade tõhusamat kaitsmist ja laevamasuudi normaalse piirväärtuse vähendamist (seniselt 4,5 %lt) MARPOLi konventsiooni raames praegu peetavatel ja tulevastel läbirääkimistel Rahvusvahelises Mereorganisatsioonis (IMO); tuleks jätkata ühenduse algatust muuta Põhjameri/La Manche'i väin madala SO_x-heitmete tasemega eripiirkonnaks;

(22) on vaja põhjalikumalt uurida hapestumise mõju ökosüsteemidele ja inimorganismile; ühendus toetab selliste teadusuuringute korraldamist teadusuuringute viienda raamprogrammi ⁽¹⁾ raames;

(23) häirete tekkimisel toorõli, petrooleumitoodete või muude süsivesinike tarnimisel võib komisjon lubada liikmesriigi territooriumil kõrgema piirmäära kohaldamist;

(24) liikmesriigid peaksid looma käesoleva direktiivi sätete täitmise järelevalveks kohase mehhanismi; aruanded vedelkütuste väävlisisalduse kohta tuleks esitada komisjonile;

(25) selguse huvides on vaja muuta direktiivi 93/12/EMÜ,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Eesmärk ja rakendusala

1. Käesoleva direktiivi eesmärk on vähendada teatavate vedelkütuste põletamisel tekkivaid vääveldioksiidiheitmeid ning sel teel nõrgendada kõnealuste heitmete kahjulikku toimet inimestele ja keskkonnale.

2. Teatavate toornaftast saadud vedelkütuste põletamisel tekkivate vääveldioksiidiheitmete vähendamine saavutatakse siis, kui kõnealuste kütuste kasutamise tingimuseks liikmesriikide territooriumil kehtestatakse nende väävlisisalduse piirmäärad.

Käesolevas direktiivis kehtestatud toornaftast saadud vedelkütuste väävlisisalduse piirmäärasid ei kohaldata:

a) — merelaevadel kasutatavatele toornaftast saadud vedelkütustele, välja arvatud kütused, mida hõlmab artikli 2 lõike 3

määratlus,

— laeva kergele kütteõlile, mida kasutavad kolmanda riigi ja liikmesriigi vahelist piiri ületavad laevad;

b) enne lõplikku põletamist töötlemiseks mõeldud kütustele;

c) naftatöötlemistööstuses töödeldavatele kütustele.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

1) *raske kütteõli*:

— CN-koodide 2710 00 71 — 2710 00 78 alla kuuluv mis tahes toornaftast saadud vedelkütus, või

— mis tahes toornaftast saadud vedelkütus, välja arvatud punktides 2 ja 3 määratletud gaasiõli, mis oma destillatsioonilutuse tõttu kuulub kütusena kasutatavate raskeõlide kategooriasse, mille mahust üle 65 % (kaasa arvatud kaod) destilleerub temperatuuril 250 °C ASTM D86 meetodi järgi. Kui destillatsiooni ei saa ASTM D86 meetodi järgi kindlaks määrata, klassifitseeritakse naftasaadus samuti raske kütteõlina;

2) *gaasiõli*:

— CN-koodide 2710 00 67 — 2710 00 68 alla kuuluv mis tahes toornaftast saadud vedelkütus, või

— mis tahes toornaftast saadud vedelkütus, mis oma destillatsioonilutuse tõttu kuulub kütusena kasutatavate keskmiste destillaatide kategooriasse ja mille mahust vähemalt 85 % (kaasa arvatud kaod) destilleerub temperatuuril 350 °C ASTM D86 meetodi järgi.

Käesolev määratlus ei hõlma diislikütust, nagu see on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 1998. aasta direktiivi 98/70/EÜ (bensiini ja diislikütuse kvaliteedi ja nõukogu direktiivi 93/12/EMÜ muutmise kohta) ⁽²⁾ artikli 2 lõikes 2. Käesolev määratlus ei hõlma ka kütuseid, mida kasutatakse liikurmasinates ja põllumajandustraktorites;

3) *laeva kerge kütteõli* — meretranspordis kasutatavad kütused, mis vastavad punkti 2 määratlusele või mille viskoossus või tihedus kuuluvad ISO 8217 (1996) I tabelis määratletud meredestillaatide viskoossus- või tihedusvalikute alla;

⁽¹⁾ EÜT L 26, 1.2.1999, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 350, 28.12.1998, lk 58.

- 4) *ASTM meetod* — *American Society for Testing and Materials*’i standardimääratluste ning nafta ja määrdeainete spetsifikatsioonide 1976. aasta väljaandes sätestatud meetodid;
- 5) *põletusseade* — mis tahes tehniline seade, milles oksüdeeritakse kütuseid tekkiva soojuste kasutamiseks;
- 6) *kriitiline saastekoormus* — kvantitatiivne hinnang ühe või mitme saasteainega kokkupuute kohta, vastavalt praegustele teadmistele puudub allpool seda märkimisväärne kahjulik toime keskkonna tundlikele osadele.

Artikkel 3

Raske kütteõli maksimaalne väävlisisaldus

1. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed tagamaks, et alates 1. jaanuarist 2003 ei kasutata nende territooriumil raskeid kütteõlisid, mille väävlisisaldus ületab 1,00 % massist.

2. Kui täidetakse vääveldioksiidi õhukvaliteedi standardeid, mis on sätestatud direktiivis 80/779/EMÜ⁽¹⁾ või mis tahes teises ühenduse õigusaktis, millega tunnistatakse kehtetuks ja asendatakse need standardid, ja täidetakse muid asjakohaseid ühenduse sätteid ning kui heitmed ei põhjusta kriitiliste saastekoormuste ületamist üheski liikmesriigis, võib liikmesriik lubada kasutada kogu oma territooriumil või mõnes selle osas raskeid kütteõlisid, mille väävlisisaldus on 1,00—3,00 % massist. Seda lubatakse ainult seni, kuni liikmesriigi heitmed ei põhjusta kriitiliste saastekoormuste ületamist mis tahes liikmesriigis.

3. i) Kui pädevate asutuste heitmeseirest ei tulene teisiti, ei kohaldata lõikeid 1 ja 2 rasketele kütteõlidele, mida kasutatakse:

- a) põletusseadmetes, mis kuuluvad direktiivi 88/609/EMÜ reguleerimisalasse, mida loetakse uuteks seadmeteks vastavalt selle direktiivi artikli 2 lõikes 9 esitatud määratlusele ja mis vastavad selle direktiivi artiklis 4 ja IV lisas kehtestatud nende seadmete vääveldioksiidi lubatud heitkogusele;
- b) muudes põletusseadmetes, mis ei kuulu punkti a reguleerimisalasse, kui seadme vääveldioksiidiheide on väiksem kui 1 700 mg/Nm³ või sellega võrdne, kusjuures suitsugaasi hapnikusisaldus on 3 % mahust kuivaines;

c) põletamisel rafineerimistehastes, kui rafineerimistehase kõikide seadmete (välja arvatud punkti a reguleerimisalasse kuuluvad põletusseadmed) keskmine vääveldioksiidiheitmete hulk kuus, olenemata kasutatavast kütusest või kütusekombinatsioonist, on iga liikmesriigi enda kehtestatavates piirides, mis ei tohi ületada 1 700 mg/Nm³.

ii) Liikmesriik võtab vajalikud meetmed tagamaks, et ilma pädeva asutuse väljastatud loata, milles määratakse kindlaks lubatud heitkogus, ei rakendata tööle ühtki rasket kütteõli kasutatavat põletusseadet, mille väävlikontsentratsioon ületab lõikes 1 osutatut.

4. Lõike 3 sätteid vaadatakse läbi ja kui direktiivi 88/609/EMÜ mis tahes tulevased muudatused seda eeldavad, tehakse neisse muudatused.

5. Kui liikmesriik kasutab lõikes 2 osutatud võimalusi, teatab ta sellest vähemalt 12 kuud varem komisjonile ja avalikkusele. Komisjonile tuleb esitada piisavalt teavet, et ta saaks hinnata, kas lõikes 2 osutatud kriteeriumid on täidetud. Komisjon teavitab teisi liikmesriike.

Komisjon tutvub kavandatavate meetmetega kuue kuu jooksul alates liikmesriigi esitatud teabe saamisest ja teeb vastavalt artiklis 9 sätestatud korrale otsuse, mille ta edastab liikmesriikidele. Asjaomaste liikmesriikide poolt komisjonile esitatud teabe alusel vaadatakse see otsus iga kaheksa aasta järel läbi artiklis 9 sätestatud korras.

Artikkel 4

Gaasiõli maksimaalne väävlisisaldus

1. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed tagamaks, et nende territooriumil ei kasutataks gaasiõlisid, kaasa arvatud laeva kerget kütteõlisid:

- alates juulist 2000, kui nende väävlisisaldus ületab 0,20 % massist,
- alates 1. jaanuarist 2008, kui nende väävlisisaldus ületab 0,10 % massist.

2. Erandina lõikest 1 võib Hispaania Kanaari saartel, Prantsusmaa Prantsuse ülemeredepartemangudes, Kreeka kogu oma territooriumil või osal territooriumist ning Portugal Madeira ja Assoori saarestikus lubada kasutada meretranspordis gaasiõlisid, mille väävlisisaldus ületab lõikes 1 kehtestatud määrasid.

⁽¹⁾ EÜT L 229, 30.8.1980, lk 30. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 91/692/EMÜ (EÜT L 377, 31.12.1991, lk 48).

3. Kui täidetakse vääveldioksiidi õhukvaliteedi standardeid, mis on sätestatud direktiivis 80/779/EMÜ või mis tahes teises ühenduse õigusaktis, millega tunnistatakse kehtetuks ja asendatakse need standardid, ja täidetakse muid asjakohaseid ühenduse sätteid ning kui heitmed ei põhjusta kriitiliste saastekoormuste ületamist üheski liikmesriigis, võib liikmesriik lubada kasutada kogu oma territooriumil või selle mõnes osas gaasiõli, mille väävlisisaldus on 0,10—0,20 % massist. Seda lubatakse ainult seni, kuni liikmesriigi heitmed ei põhjusta kriitiliste saastekoormuste ületamist mis tahes liikmesriigis ja see ei kesta kauem kui 1. jaanuarini 2013.

4. Kui liikmesriik kasutab lõikes 3 osutatud võimalusi, teatab ta sellest vähemalt 12 kuud varem komisjonile ja avalikkusele. Komisjonile tuleb esitada piisavalt teavet, et ta saaks hinnata, kas lõikes 3 osutatud kriteeriumid on täidetud. Komisjon teavitab teisi liikmesriike.

Komisjon tutvub kavandatavate meetmetega kuue kuu jooksul alates liikmesriigi esitatud teabe saamisest ja teeb vastavalt artiklis 9 sätestatud korrale otsuse, mille ta edastab liikmesriikidele.

Artikkel 5

Muutused kütuste tarnimisel

Kui seoses järsu muutusega toornafta, naftatoodete või muude süsivesinike tarnimisel tekib liikmesriigil raskusi artiklites 3 ja 4 osutatud maksimaalsete väävlisisaldusmäärade kohaldamisel, teatab liikmesriik sellest komisjonile. Komisjon võib lubada selle liikmesriigi territooriumil kohaldada kõrgemat määra ajavahemikus, mis ei ületa kuut kuud; ta teatab oma otsusest nõukogule ja liikmesriikidele. Iga liikmesriik võib selle otsuse ühe kuu jooksul nõukokku läbivaatamiseks saata. Nõukogu võib kahe kuu jooksul kvalifitseeritud häälteenamusega vastu võtta teistsuguse otsuse.

Artikkel 6

Proovivõtmine ja analüüs

1. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed kontrollimaks proovivõtmise teel, et kasutatavate kütuste väävlisisaldus vastab artiklitele 3 ja 4. Proovivõtmine algab kuue jooksul pärast päeva, mil jõustub asjakohane kütuse maksimaalse väävlisisalduse piirmäär.

Seda tehakse piisavalt sageli ja sellisel kombel, et proovid on uuritava kütuse suhtes representatiivsed.

2. Väävlisisalduse kindlaksmääramise standardmeetod on kehtestatud järgmistes dokumentides:

- a) rasked kütteõlid ja laeva kerge kütteõli: ISO meetod 8754 (1992) ja PrEN ISO 14596;
- b) gaasiõli: EN meetod 24260 (1987), ISO 8754 (1992) ja PrEN ISO 14596.

Vahekohtumeetod on PrEN ISO 14596. Kasutatavate gaasiõlide väävlisisalduse statistiline vastavustõendamine toimub vastavalt ISO standardile 4259 (1992).

Artikkel 7

Aruandmine ja läbivaatamine

1. Artikli 6 kohaselt võetud proovide ja tehtud analüüside tulemuste alusel esitavad liikmesriigid igal aastal 30. juuniks komisjonile lühiaruande käesoleva direktiivi rakendusalasle kuuluvate ja nende territooriumil eelmisel kalendriaastal kasutatud vedelkütuste väävlisisalduse kohta. Aruandes on kokkuvõtte artikli 3 lõike 3 alusel tehtud eranditest.

2. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule 31. detsembriks 2006 aruande, võttes aluseks muu hulgas lõike 1 alusel esitatud aastaaruanded ning õhukvaliteedi ja hapestumise täheldatud suundumused. Komisjon võib koos oma aruandega esitada ettepanekud, mille eesmärk on läbi vaadata käesolev direktiiv ja eelkõige igale kütuseliigile kehtestatud piirväärtused ning artikli 3 lõigetes 2 ja 3 ning artikli 4 lõigetes 2 ja 3 sätestatud erandid.

3. Komisjon arutab, milliseid meetmeid tuleks võtta artikli 2 lõikes 3 määratlemata meretranspordis kasutatavate kütuste panuse vähendamiseks hapestumisel ja, kui see on asjakohane, teeb ettepaneku 2000. aasta lõpuks.

Artikkel 8

Direktiivi 93/12/EMÜ muudatused

1. Direktiivi 93/12/EMÜ muudetakse järgmiselt:

- a) artikli 1 lõike 1 punkt a ja lõige 2 jäetakse välja;

- b) artikli 2 lõike 2 esimene lõik ja lõige 3 jäetakse välja;
c) artiklid 3 ja 4 jäetakse välja.

2. Lõiget 1 kohaldatakse alates 1. juulist 2000.

Artikkel 9

Nõuandekomitee

Komisjoni abistab liikmesriikide esindajatest koosnev nõuandekomitee, mille eesistujaks on komisjoni esindaja.

Võetavate meetmete eelnõu esitab komiteele komisjoni esindaja. Tähtaja jooksul, mille määrab eesistuja lähtuvalt küsimuse kiireloomulisusest, esitab komitee eelnõu kohta oma arvamuse, vajaduse korral hääletades.

Arvamus protokollitakse; lisaks sellele on igal liikmesriigil õigus taotleda oma seisukoha protokollimist.

Komisjon võtab komitee esitatud arvamust arvesse täiel määral. Komisjon informeerib komiteed, mil viisil komitee arvamust on arvestatud.

Artikkel 10

Jõustamine

Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid enne 1. juulist 2000. Nad teatavad sellest viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid kõnealused normid vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetavate siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 11

Trahvid

Liikmesriigid määravad kindlaks trahvid, mida kohaldatakse käesoleva direktiivi kohaselt vastuvõetud siseriiklike sätete rikkumise korral. Kindlaksmääratud trahvid peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

Artikkel 12

Jõustumine

Direktiiv jõustub Euroopa Ühenduste Teatajas avaldamise päeval.

Artikkel 13

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Luxembourg, 26. aprill 1999

Nõukogu nimel

eesistuja

J. FISCHER